

EÖRSI ISTVÁN: HÁROM VERS

HUSEG

Nem vagyok olyan, aki zombék
közt bújva is boldog lehet,
de néha én is begubóznék,
elharapnám a nyelvemet,
mert annyi nyakon
göngöl még vakon
rút álarc, annyi kosz ring a vízen ...
s ekkor egy hangot hallok: csitt, nagyon
figyelj, vigyázz szívem.

Diáktáborban voltam, nyári munkán,
sok fejte titkon ott az államot,
mint szennylé, zúdult belőlük a mult rám,
s ezek itt ma, ezek fiatalok?
„Csak az keres,
aki szemes“ —
mondották, — ha nem hallom, nem hiszem,
s láttam fűrfangjaik! Hát légy ügyes
te is, ne túrd, szívem!

Ismerek író, erkölcsökről írál,
de hiún él, kicsinyes, csupa lom,
frázisainak rácsai közt himbál,
mint ketrecében hintán a majom ...
s nem ad kezet
szónak a tett
sok más agitátornál sem, hiszen
a bor a víznél — ugy-e — ízesebb?
Te tégy, mint szólsz, szívem.

Ha felednéd egy percre, mennyi szépség,
mennyi erő karol téged körül,
ragadozóként lecsap rád a kétség,
s önmagadnak maradsz, börtönül ...
de úgy imádd
ez új világ
való csodáit, igazán híven,
hogy nem hallgatsz el semilyen hibát,
van, kinek szólj szívem!

Te jól tudod, hogy legnagyobb hazugság
a csönd! És úgy lehet csak igazad,
ha beszélsz, kiáltasz, hisz ez a munkád,
diktálj a kéznek s becsüld jól magad!
Csak így lehet
az életet
odaemelni, hol nincs semmi szenny,
hisz arra tartunk! s dolgod van neked!
Okos légy, s hű, szívem.

(1952)

BUCSUSOROK BARÁTOMNAK

*Ki bánatod vígságba burkolod,
örömtől megkomolyodik a lelked,
csapongó vágyú, de mély szenvedélyű,
túl sok az álmod, de valóra lehet —
holnap tán utólszor találkozunk.*

*A véghetetlen tenger üdvözöl majd,
szép déli tájak, a bulgár hegyek,
ott vár a munkád ... szinte-szinte látom,
mosolyos zavarral kézbe veszed,
s kölykösen büszkélkedsz, ha sikerül...*

*Lásd, azt fogják rám, hogy az ész nevében
uralkodom balgán a szíven, szenvedélyen,
én szeretem, ha föllobog a hűség
az egyet hívő emberek szemében —*

*kicsit félek soraim megmutatni,
mert dadog csak e versbetört beszéd,
és bántana, ha gyerekségnek vélnéd,
vagy bármiképpen félreértenéd.*

LEVÉL

*Aranyos asszonyom, őszi ég alatt,
az őszi erdőből, hol hullik a makk,
potyog a vadkörte, vadalma gurul,
innét vágyom hozzád olthatatlanul,
az őszi felhők dunyhája alól —
terád is ez borul, közös takaró.*

*Aranyos asszonyom, szomorú az ősz?
Levél a levéllel sírva kergetőz,
ködök kúsznak közénk könyörtelenül,
könnyes a felhő, mely fölübénk terül —
ótt kopog az aszfalt lépteid alatt,
itt lábam elébe lehullik a makk.*

*Aranyos asszonyom, meddig várjalak?
Féléves feleség, hej de messze vagy,
tündéri tavaszom, tengerkék szemed
emléke idézi a kikeletet,
míg őszi felhők csapata vonul,
s csepergő esőben lassan alkonyul.*